

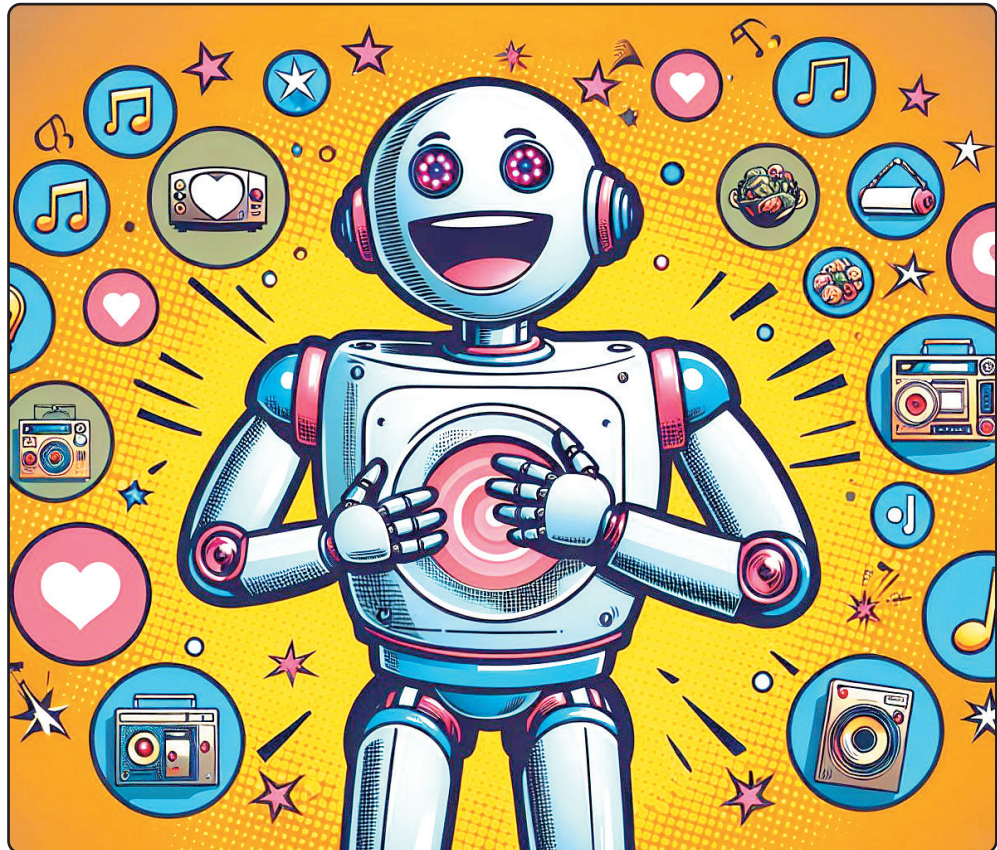
استعداد چت جی پی تی در جوک گفتن

نتیجه این سه مرحله، ۹۴۵ جوک بود که ۱۰۵ شرکت کننده آن‌ها را نوشتند. از چت جی پی تی خواسته شد ۲۰ پاسخ شوخی آمیز برای هر موقعیت ارائه دهد که در مجموع ۱۸۰ جوک ساخته می‌شد. در پایان، گروه دیگری از شرکت کنندگان باید خنده‌دارترین جوک‌ها را انتخاب و به آن‌ها امتیاز می‌دادند.

پژوهشگران برای این که ببینند چت جی پی تی در رقابت با نویسندگان جوک حرفه‌ای چقدر موفق است، مطالعه دیگری انجام دادند تا در آن چت جی پی تی را به شکلی دیگر به چالش بکشند. چت جی پی تی باید تیتراهای تازه‌ای در قالب هزل و هجو به سبک هفته‌نامه فکاهی و طنز «دی آنین» که به‌طور روزانه روی اینترنت منتشر می‌شود می‌ساخت. این بار از ۲۰۰ شرکت کننده دیگر خواسته شد خنده‌دارترین تیتراهای خود هفته‌نامه آنلاین دی آنین و تیتراهای تازه‌ای که چت جی پی تی به سبک این نشریه نوشته بود را امتیازبندی کنند، بدون آن که بدانند چه کسی آن‌ها را نوشته است. در پایان، امتیازها نشان دادند که تیتراهای چت جی پی تی به اندازه تیتراهای اصلی دی آنین برای این گروه از مخاطبین خنده‌دار بودند.

ایده انجام این دو مطالعه از بحث‌هایی سرچشمه گرفت که درباره نگرانی نویسندگان برنامه‌ها و تولیدات سرگرمی تصویری مثل فیلم و انیمیشن از استفاده از مدل‌های زبانی بزرگ (LLMs) مانند چت جی پی تی مطرح شده‌اند. نویسندگان این تولیدات ترس از این دارند که به کارگرفتن مدل‌های زبانی بزرگ در این صنعت، موقعیت شغلی آن‌ها را به مخاطره بیندازد، ضمن این که دسترسی به این مدل‌ها را تهدیدی برای هنر و خلاقیت انسانی می‌دانند.

برای مثال، از نگاه آن‌ها و حتی افرادی که شغلشان شوخی‌پردازی روی صحنه (استندآپ کامدی) است، استفاده از چت جی پی تی برای افراد غیر حرفه‌ای که تمایل دارند ارتباطات روزمره خود را با شوخی آمیخته کرده و به زندگی روزانه خود چاشنی اضافه کنند فایده و تأثیر مثبت دارد اما برای نویسندگان حرفه‌ای فیلم‌نامه‌های کمدی یا شوخی‌های روی صحنه یک تهدید شغلی جدی است. مقاله این مطالعه در ژورنال PLOS ONE که یک مجله علمی آنلاین با دسترسی آزاد است منتشر شده است.

دقیقه برایتان پانتومیم اجرا می‌کند یا آواز می‌خواند. از نظر شما اجرای دوستان افتضاح است. وقتی او می‌پرسد که اجرای چطور بود، تصمیم می‌گیرد با او روراست باشید. پس می‌گویید: «راستش را بخواهی، دیدن پانتومیم تو با گوش دادن به آوازت برایم مانند..... بود.»

چت جی پی تی (ChatGPT) علاوه بر نگارش مقاله، پاسخ‌دهی به پرسش‌ها، انجام کارهای پژوهشی، پشتیبانی از مشتری، کمک به ارتباطات از طریق ایمیل، خلاصه‌نویسی اسناد، جستجوی شغل و گفتگو کردن با کاربرها قابلیت جالب توجه دیگری نیز دارد. از آنجا که این فناوری نیز مانند هر برنامه و مدل زبانی هوش مصنوعی دیگر عاری از عواطف انسانی است، نمی‌تواند احساسات و هیجانات از جمله خنده و گریه را درک و احساس کند اما جالب است که می‌تواند بهتر از متوسط انسان‌ها جوک بگوید؛ آن هم جوک‌های جدید. به عقیده پژوهشگران «دانشگاه کارولینای جنوبی» در ایالات متحده این قابلیت چت جی پی تی می‌تواند مدرکی باشد که ثابت می‌کند برای گفتن یک جوک بامزه و خنده‌دار لازم نیست حالات و هیجاناتی که از تحسین جوک‌های خوب به یک فرد دست می‌دهند را احساس کنیم و خودمان آن احساس را داشته باشیم. این پژوهشگرها طی یک مطالعه، واکنش افراد به جوک‌هایی که چت جی پی تی ۳/۵ نوشته بود را با جوک‌هایی که انسان‌ها نوشته بودند مقایسه کردند. هدف از انجام این مطالعه این بود که معلوم کنند آیا هوش مصنوعی می‌تواند بهتر مخاطب خود را با بیان جوک بخنداند و چقدر در این کار از انسان زرتگ‌تر است. آن‌ها خنده‌دارترین جوک‌های تازه‌ای که افراد انسانی گفته بودند را با خنده‌دارترین جوک‌های تازه‌ای که چت جی پی تی ساخته بود مقایسه کردند. برای این منظور، از ۱۰۵ نفر شرکت کننده داوطلب خواستند به خنده‌دارترین جوک‌ها امتیاز دهند، بدون آن که بدانند جوک‌هایی که انتخاب کرده‌اند را چه کسی گفته است. حدود ۷۰ درصد از شرکت کنندگان امتیاز بیشتری به جوک‌های چت جی پی تی دادند و آن‌ها را خنده‌دارتر از جوک‌های گفته شده توسط انسان‌ها دانستند. فقط ۵ درصد از جوک‌های هر دو منبع در خنده‌دار بودن امتیاز مشابه گرفتند. حتی وقتی گروه‌های خواننده جوک تغییر می‌کردند، باز هم نتایج یکسان بودند.

در این مطالعه، چت جی پی تی ۱۰۵ فرد شرکت کننده سه مرحله را پشت سر گذاشتند. در مرحله نخست، باید عبارتهای شوخی آمیز جدیدی را با استفاده از سرواژه‌های متداول می‌ساختند. در مرحله دوم، باید پاسخ‌های خنده‌دار را در جاهای خالی مقابل جملات می‌نوشتند. کار سومی که از آن‌ها خواسته شد انجام دهند این بود که با تخیل کردن یک سناریو یا موقعیت یک جوک بسازند. برای مثال، یکی از این موقعیت‌های تصور شده از این قرار بود: تصور کنید یکی از دوستانتان از شما می‌خواهد نظراتان را راجع به این که او چقدر خوب پانتومیم اجرا می‌کند یا آواز می‌خواند بیان کنید. سپس به مدت دو

چت جی پی تی احساسات و خاطرات را تجربه می‌کند!

مدل‌های زبانی بزرگ (LLMs) مانند چت جی پی تی اغلب سبکی محاوره‌ای را هنگام ارائه محتوا از خود نشان می‌دهند. این توانایی هوش مصنوعی که مانند یک ویژگی طبیعی و ذاتی انسانی است باعث شده است بحث‌هایی مبنی بر این که هوش مصنوعی از هشیاری و آگاهی برخوردار است از جانب بسیاری از کاربرها مطرح شوند.

به عقیده پژوهشگران، مردم باور دارند که هوش مصنوعی سطحی از هشیاری و آگاهی را داراست که اگر چنین باشد، این قابلیت آن می‌تواند در نحوه تعامل انسان‌ها با ابزارهای هوش مصنوعی تأثیر بگذارد، روابط اجتماعی را تحکیم کند و اعتماد را بین افراد افزایش دهد. اما از سوی دیگر، اعتماد بیش از حد به هوش مصنوعی می‌تواند منجر به وابستگی عاطفی شود، تعاملات بین انسان‌ها را کاهش دهد و اتکا بیش از حد به آن را در تصمیم‌گیری‌ها به دنبال داشته باشد.

کارشناس‌های دانشگاه واترلو در کانادا هوشیاری داشتن هوش مصنوعی را انکار می‌کنند. این در حالی است که عموم مردم هوش مصنوعی را قادر به دریافت احساسات و تجربه کردن خاطرات می‌دانند. چت جی پی تی بخشی از زندگی روزمره مردم در بیشتر جوامع دنیا شده است. این نشان دهنده قدرت زبان است چون مکالمه کردن با آن موجب می‌شود افراد فکر کنند موجود یا عاملی که بسیار متفاوت از ما به نظر می‌رسد و کار می‌کند می‌تواند مانند ما دارای ذهن باشد.

هشیاری و آگاهی علاوه بر این که به عواطف و احساسات مربوط می‌شود، با توانایی‌های ذهنی و عقلانی که برای مسؤلیت‌پذیری اخلاقی ضروری هستند نیز ارتباط دارد؛ توانایی در برنامه‌ریزی، انجام کارها با قصد و نیت قبلی و برخورداری از کنترل نفس پایه‌های کارکردهای اخلاقی و حقوقی ما هستند. بنابراین این موارد باید هنگام طراحی ابزارهای هوش مصنوعی و تنظیم مقررات برای استفاده از آن‌ها مد نظر قرار گیرند.